

ΔΗΜΟΣ ΘΕΡΜΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το υπ αριθμ. 6/12-2-2025 πρακτικό συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής Δήμου Θέρμης

Αριθμ.Αποφ. 64/2025

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. 6162/2024 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, τμήμα Γ' Μονομελές

Στη Θέρμη, σήμερα την 12η-2-2025 ημέρα Τετάρτη και ώρα 9:00 π.μ. συνεδρίασε η Δημοτική Επιτροπή Δήμου Θέρμης, στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου, μετά από την υπ' αριθμ. 7529/7-2-2025 πρόσκληση συνεδρίασης του Προέδρου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 του Ν. 3852/2010 (Φ.Ε.Κ. 87/τεύχος Α) περί «Νέας Αρχιτεκτονικής της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, Πρόγραμμα Καλλικράτης» όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν. 4455/2018, και ισχύει. Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία γιατί σε σύνολο 9 μελών βρέθηκαν παρόντα 9 μέλη, δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Παπαδόπουλος Θεόδωρος (Πρόεδρος)
2. Γκιζάρης Στέργιος
3. Γαντάς Σπυρίδωνας
4. Τσολάκης Απόστολος
5. Αποστόλου Στυλιανός
6. Σαμαράς Σωκράτης
7. Τσιφτελίδου Άννα
8. Καρακώττας Αστέριος (Αντιπρόεδρος)
9. Καρκατζούνης Θεοφάνης (αναπλ.Μέλος)

ΑΠΟΝΤΕΣ

κηρύχθηκε από τον Πρόεδρο η έναρξη της συνεδρίασης

Πρακτικά τηρήθηκαν από την υπάλληλο του Δήμου, Μαρία Αθανασίου (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 10361/9-2-2024 απόφαση Δημάρχου Θέρμης).

Ο Πρόεδρος της Δημοτικής Επιτροπής αφού εισηγήθηκε το 4ο ημερησίας διατάξεως θέμα, έθεσε υπόψη των μελών την υπ' αριθμ. 6740/4-2-2025 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου του Δήμου κ. Χρήστου Ματέλλα σχετικά με την άσκηση ή μη ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. 6162/2024 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, τμήμα Γ' Μονομελές, σύμφωνα με την οποία «Στις 8 Ιουλίου 2024 συζητήθηκε ενώπιον του Γ' Μονομελούς Τμήματος του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης η με αριθμ. καταχ. ΠΡ2591/18-10-2023 προσφυγή της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία «DYNAMIC GROWTH ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «DYNAMIC GROWTH ΙΚΕ» κατά του Δήμου Θέρμης, με την οποία ζητούσε να ακυρωθούν

α) η με αριθμ. πρωτ. 70495/5.10.2023 αρνητική απάντηση του Αν. Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου Θέρμης, επί της με αριθμ. πρωτ. 63593/2023

αίτησης της προσφεύγουσας για την επιστροφή δημοτικών τελών συνολικού ποσού 3.808,07€ και ΤΑΠ συνολικού ποσού 352,58€ ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, η οποία κοινοποιήθηκε στις 13.10.2023,

β) η με αριθμ. πρωτ. 52826/26.7.2023 απάντηση του Αν. Προϊσταμένου Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου Θέρμης, επί του με αριθμ. πρωτ. 47974/2023 εγγράφου της προσφεύγουσας, και

γ) κάθε συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

Επί της ανωτέρω αγωγής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 6162/2024 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τμήμα Γ' Μονομελές), η οποία δέχθηκε την προσφυγή, αποφάνθηκε ότι η προσφεύγουσα εταιρεία δεν οφείλει Τέλος Ακίνητης Περιουσίας και δημοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού για τον υπόγειο αποθηκευτικό χώρο, εμβαδού 318,64 τμ και το ισόγειο κατάστημα, εμβαδού μικτού 315,48 τμ μίας τριώροφης οικοδομής, που βρίσκεται επί της οδού Ταβάκη 24B (πρώην Αλ. Παπάγου) της Δημοτικής Ενότητας Θέρμης του καθ' ου Δήμου, όπως τα ακίνητα αυτά περιήλθαν στην κυριότητά της δυνάμει της 15984/27-10-2022 Περίληψης Κατακυρωτικής Έκθεσης Ακινήτων της υπαλλήλου του πλειστηριασμού, συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Δ. Χ., για το χρονικό διάστημα προ της 1-11-2022, Διατάσσει την επιστροφή στην προσφεύγουσα εταιρεία, νομιμότοκα από την επομένη της 11-09-2023,

α) του ποσού των 352,58 ευρώ (αναλυόμενου σε 36,77 ευρώ για τα έτη 2013 και 2014, σε 34,35 και 2,42 ευρώ για το έτος 2015 και 34,61 ευρώ για καθένα από τα έτη 2016 έως 2022), που αφορά Τέλος Ακίνητης Περιουσίας και

β) του ποσού των 3.808,07 ευρώ (αναλυόμενου σε 1.297,80 ευρώ για καθένα από τα έτη 2013 και 2014 και σε 1.212,47 ευρώ για το έτος 2015), που αφορά δημοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού, Απαλλάσσει τον καθού Δήμο από τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Η ανωτέρω απόφαση έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου Δήμου Θέρμης 3587 και επιδόθηκε στις 21/01/2025.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης, «**7.** Επειδή, στο άρθρο 1005 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985 - Α'182 - στο εξής ως ΚΠολΔ), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ορίζεται ότι "1. Από τη στιγμή που ο υπερθεματιστής καταβάλλει το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού του δίνει περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης. Με την Κατακύρωση, και αφότου μεταγράφει η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, ο Υπερθεματιστής αποκτά το δικαίωμα που είχε εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση. 2. Η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης είναι Τίτλος εκτελεστός, ... 3. Η καταβολή του πλειστηριασματος από τον υπερθεματιστή επιφέρει απόσβεση της υποθήκης ή προσημείωσης που υπάρχει επάνω στο ακίνητο. Ο Υπερθεματιστής μετά την καταβολή του πλειστηριασματος έχει δικαίωμα να ζητήσει την εξάλειψη των υποθηκών, προσημειώσεων και κατασχέσεων που είναι γραμμένες στο ακίνητο. ... και στο άρθρο 1017 ότι "1. ... 2. ... 3. ... 4. Ο Υπερθεματιστής παίρνει τα ωφελήματα και φέρει τα βάρη του πράγματος από την Κατακύρωση».

8. Επειδή, όπως έχει κριθεί, από τις ανωτέρω διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με αυτές των διατάξεων των άρθρων 199, 1192 και 1198 ΑΚ, συνάγεται ότι ο πλειστηριασμός αποτελεί ιδιόρρυθμη σύμβαση πώλησης, δηλαδή παραγωγό τρόπο κτήσης της κυριότητας, ο οποίος ενεργείται υπό το κύρος δημόσιας αρχής και τελειούται με την κατακύρωση του πλειστηριαζόμενου ακινήτου στον υπερθεματιστή, ο οποίος αποκτά το επ' αυτού δικαίωμα και, δη, την κυριότητα «δυνάμει συμβάσεως», η δε περίληψη της σχετικής κατακυρωτικής έκθεσης αποτελεί τον νόμιμο τίτλο, με βάση τον οποίο και από τη μεταγραφή του οποίου μετατίθεται η κυριότητα του πλειστηριασθέντος ακινήτου στον υπερθεματιστή, επέχουσα, δηλαδή, θέση συμβολαιογραφικού εγγράφου μεταβιβαστικού της κυριότητας του

(ΟΛΑΠ 12/2008, ΑΠ 673/2019, 11/2015, 1424/2005, 2/1993 Ολομ, κ.ά.). Εξ αυτών παρέπεται ότι με τον πλειστηριασμό δεν δημιουργείται νέο δικαίωμα υπέρ του υπερθεματιστή, αλλά αυτός αποκτώ το ακίνητο ως ειδικός διάδοχος του καθ'ού η εκτέλεση (ΣτΕ 1057/2006, ΔΕΦΑθ 3823/2019, 4301/2017, ΑΠ 1531/2012, 657/2012, 957/2010, 242/2000, 442/1993)....

12. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, καταρχάς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το με αριθμ.πρωτ. 70495/5-10-2023 έγγραφο του Αναπληρωτή Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του καθ'ού Δήμου έχει καθαρά ενημερωτικό χαρακτήρα, στερούμενο, έτσι, εκτελεστότητας, και ως εκ τούτου, προσβάλλεται απαραδέκτως για τον λόγο αυτό με την κρινόμενη προσφυγή, η οποία, αντιθέτως, στρέφεται παραδεκτως κατά του με αριθμ.πρωτ. 52826/26-7- 2023 εγγράφου του ίδιου ως άνω Αναπληρωτή Προϊστάμενου, από άποψη εκτελεστότητας, αλλά και εν γένει και, κατά το μέρος αυτό, είναι περαιτέρω εξεταστέα επί της ουσίας.

13. Επειδή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα εξής: σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2190/1993, το ΤΑΠ - που, όπως έχει κριθεί, αποτελεί φόρο (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 270/2020 7μ. κ.ά.) - βαρύνει το πρόσωπο που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία του ακινήτου κατά την 1η Ιανουαρίου του οικείου έτους φορολογίας. Με βάση δε τις διατάξεις του ν.25/1975 και ν.3979/2011, το ενιαίο - πλέον - τέλος καθαριότητας και φωτισμού, ενόψει του ανταποδοτικού χαρακτήρα του, βαρύνει τον υπόχρεο σε πληρωμή του λογαριασμού δαπάνης κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος, κύριο, κάτοχο, νομέα ή μισθωτή του εκάστοτε ακινήτου, εγκατεστημένου στα άρια του οικείου ΟΤΑ, που κάνει χρήση των παρεχόμενων υπηρεσιών και καρπώνεται τα ΖΖΖ*/^έλη της σχετικής εκμετάλλευσης (βλ. ΣτΕ 991/2024 σκ.5, 4032/2013 σκ.10, fivZ780/2018 σκ.6, 276/2020 σκ.3, 1013/2023 7μ. σκ.6 κ.ά.). Λαμβάνει, ακόμη, υπόψη τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 1017 ΚΠολΔ, όπως αυτή εφαρμόζεται και διέπει τη διαδικασία του πλειστηριασμού ακινήτων, σύμφωνα με την οποία ο υπερθεματιστής ευθύνεται για τα βάρη του πράγματος από την κατοχύρωση και εντεύθεν. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, εξάλλου, ως βάρη νοούνται οι με το πράγμα (ακίνητο) συνδεόμενες και το πράγμα παρακολουθούσες υποχρεώσεις, είτε αυτές καταβάλλονται εφάπαξ είτε περιοδικός. Από τη διάταξη αυτή, επομένως, συνάγεται ότι ο αποκτών την κυριότητα ακινήτου με κατοχύρωση σε αναγκαστικό πλειστηριασμό καταρχήν δεν ευθύνεται ούτε βαρύνεται με την πληρωμή των φόρων, τελών, εισφορών ή άλλων (αφανών) βαρών που οφείλονται στο Δημόσιο ή - για την ταυτότητα του νομικού λόγου - σε ν.π.δ.δ. και ανάγονται σε χρόνο προ της κατοχύρωσης, εκτός εάν δυνάμει άλλης ειδικότερης διάταξης θεσπίζεται αναδοχή εκ μέρους του υπερθεματιστή των οφειλών του καθ'ού ο πλειστηριασμός ή άλλου υπόχρεου προσώπου από φόρους και τέλη ή εις ολόκληρον ευθύνη του για την πληρωμή τέτοιων οφειλών που αφορούν το εκπλειστηριασθέν ακίνητο ή εις ολόκληρον ευθύνη του για τέτοια αφανή βάρη του ακινήτου. Ειδικότερα, ναι μεν, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικός δεκτά στην 8η σκέψη της παρούσας, από τη διάταξη του άρθρου 1005 παρ. 1 ΚΠολΔ καθιερώνεται ρητώς η αρχή ότι ο πλειστηριασμός αποτελεί αιτία παράγωγης κτήσης της κυριότητας, αποτελώντας ιδιόρρυθμη σύμβαση πώλησης, με συνέπεια ο υπερθεματιστής να αποκτά το ακίνητο ως ειδικός διάδοχος του καθ'ού η εκτέλεση, ωστόσο, ο ΚΠολΔ δεν υπεισήλθε στα ζητήματα ευθύνης του υπερθεματιστή για τα αφανή βάρη του ακινήτου. Επομένως, τα βάρη του ακινήτου που ανάγονται σε προγενέστερο της κατοχύρωσης χρονικό διάστημα ναι μεν δεν αποσβέννυνται μετά την κατακύρωση του αναγκαστικά εκπλειστηριασθέντος ακινήτου στον υπερθεματιστή, ωστόσο ο τελευταίος ευθύνεται για αυτά μόνο εφόσον τούτο προβλέπεται κατά την αντίστοιχη ειδική νομοθεσία που προβλέπει τα εκάστοτε βάρη (πρβλ. ΣτΕ 203/2019 σκ.10, 837/2016 σκ.6, 1139/1962, ΔΕφΠειρ 1952/2020 σκ.14, Ολομ. ΑΠ 12/1990, ΑΠ 952/1994, ΕφΠειρ 292/2018, 93/2008), όπως όταν λ.χ. καθιδρύεται με τέτοιες ειδικές διατάξεις αλληλέγγυα ευθύνη εν γένει του νέου κυρίου - ή ειδικότερα του υπερθεματιστή - για τα βάρη του ακινήτου ή αναδοχή των οφειλών από τέτοια βάρη, υπόχρεος για την καταβολή των οποίων ήταν είτε ο δικαιοπάροχος του και προηγούμενος κύριος του ακινήτου είτε διαφορετικό πρόσωπο, ανάλογα

με τις προβλέψεις της οικείας κάθε φορά νομοθεσίας. Διαφορετική εκδοχή, και δη η παραδοχή της ευθύνης του υπερθεματιστή για όλες ανεξαιρέτως τις αναγόμενες στον προ του πλειστηριασμού χρόνο απαιτήσεις τρίτων και κατά συνεκδοχή, για όλα εν γένει τα αφανή βάρη του ακινήτου, δεν συμβιβάζεται με τον σκοπό του θεσμού του αναγκαστικού πλειστηριασμού, που είναι η ικανοποίηση των δανειστών αποκλειστικά δια του πλειστηριάσματος και μέχρι του ύψους αυτού, μέσω, μάλιστα, της ειδικώς προβλεπόμενης διαδικασίας αναγγελίας των απαιτήσεων τους - και όχι πέραν αυτού -, των δανειστών μη δυνάμενων, δηλαδή, να στραφούν ευθέως κατά του υπερθεματιστή (πρβλ. ΕφΑΘ 292/2018). Συνεπώς, στην υπό κρίση υπόθεση, εφόσον η προσφεύγουσα εταιρία απέκτησε τα επίμαχα ακίνητα δυνάμει αναγκαστικού πλειστηριασμού την 1-11-2022 (ημερομηνία καταχώρισης στο κτηματολογικό γραφείο Καλαμαριάς της 15984/27-10-2022 Περίληψης Κατακυρωτικής Έκθεσης Ακινήτων της υπαλλήλου του πλειστηριασμού, συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Δήμητρας Χρυσσαλά), χωρίς να προκύπτει οποιοσδήποτε νομικός ή άλλος δεσμός της με τα ακίνητα αυτά ή χρήση και κατοχή τους σε προγενέστερο χρόνο και ειδικότερα, στον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι επίμαχες οφειλές και, παράλληλα, ελλείπει ειδικών διατάξεων στις οικείες νομοθεσίες που προβλέπουν τα επίμαχα τέλη (όπως αυτές αναλυτικά παρατίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας), με τις οποίες να καθιερώνεται εις ολόκληρον ευθύνη του νέου κυρίου (ή υπερθεματιστή ειδικώς) ακινήτου ή αναδοχή εκ μέρους του όσων οφείλονται για Τέλος Ακίνητης Περιουσίας και δημοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού και ανάγονται σε προγενέστερο της κατά τα ανωτέρω κτήσης της κυριότητας χρονικό διάστημα, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι η προσφεύγουσα εταιρία δεν ευθύνεται για την πληρωμή του ΤΑΠ και το ενιαίου δημοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού που οφείλονταν για το επίμαχο (και μη ηλεκτροδοτούμενο από 8-4-2009) ακίνητο και ανάγονται στο χρονικό διάστημα που προηγείται της 1-11-2022, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την υπό κρίση προσφυγή. Εξάλλου, τέτοια ειδική διάταξη δεν αποτελεί αυτή του άρθρου 88 του β.δ/τος της 24.9/20.10.1958, προεχόντως καθόσον η κρινόμενη περίπτωση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της, αφού με αυτήν ρυθμίζεται το ζήτημα της αλληλέγγυας ευθύνης του εκάστοτε ιδιοκτήτη για τον φόρο ακάλυπτων χώρων και την έκτακτη εισφορά επί οικοπέδων που εντάχθηκαν σε σχέδιο πόλης λόγω επέκτασής του (βλ. ΔΕφΑθ 2465/1992). Επομένως, το ποσό για ΤΑΠ και τέλος καθαριότητας και φωτισμού, καθ' ό μέρος ανάγεται στις αντίστοιχες οφειλές για τα χρονικά διαστήματα από 1-1-2013 έως 1-11-2022, καταβλήθηκε από την προσφεύγουσα εταιρία αχρεωστήτως, καθόσον δεν ήταν υπόχρεη για την καταβολή του. Συνεπώς, μη νομίμως απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη και με αριθμ. πρωτ. 52826/26-7-2023 πράξη του Αναπληρωτή Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του καθ' ού Δήμου το αίτημα της προσφεύγουσας εταιρίας περί επιστροφής του εν λόγω ποσού, η οποία τυγχάνει, έτσι, ακυρωτέα. Κατόπιν τούτων, παρέλκει ως αλυσιτελής η έρευνα του έτερου προβαλλόμενου με την προσφυγή λόγου, περί παραγραφής των οικείων αξιώσεων του καθ' ού Δήμου.

14. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει η προσφυγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη, να ακυρωθεί το με αριθμ. πρωτ. 52826/26-7-2023 έγγραφο του Αναπληρωτή Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του καθ' ού Δήμου και, κατόπιν νέας εκκαθάρισης, να επιστραφεί στην προσφεύγουσα εταιρία, νομιμοτόκως από την επομένη της υποβολής του οικείου αιτήματος, ήτοι από την επομένη της 11-9-2023, το ποσό που κατέβαλε αχρεωστήτως για οφειλή ΤΑΠ και δημοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού, κατά το μέρος που οι οφειλές αυτές ανάγονται στο προ της 1-11-2022 χρονικό διάστημα. Περαιτέρω, πρέπει να αποδοθεί στην προσφεύγουσα εταιρία το καταβληθέν παράβολο (βλ. άρθρο 277 παρ. 9 περ. α' του Κ.Δ.Δ.), ενώ, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων της υπόθεσης, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο καθ' ού Δήμος πρέπει να απαλλαγεί των δικαστικών της εξόδων (βλ. άρθρο 275 παρ. 1 εδ. τελευταίο του Κ.Δ.Δ.)».

Κατά την παράθεση των ισχυρισμών του ο Δήμος Θέρμης υποστήριξε ότι η βεβαίωση ορθά πραγματοποιήθηκε στον κύριο του ακινήτου σήμερα, καθότι αφενός τα τέλη αυτά βαρύνουν το

ακίνητο, αφετέρου δε η ειδική διαδοχή έχει ως συνέπεια και τη μεταβίβαση των επί του πλειστηριαζόμενου πράγματος αφανών βαρών, όπως φόρων κλπ. (ΑΠ 6/2015 ΝΟΜΟΣ) και η προσφεύγουσα ως υπερθεματίστρια είναι ειδικός διάδοχος.

Μολαταύτα, επί της ανωτέρω απόφασης (6162/2024) δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση από τον Δήμο Θέρμης ή κάποιο άλλο ένδικο μέσο καθότι η απόφαση είναι ανέκκλητη.

Ειδικότερα, υπάρχουν αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων που αφορούν υποθέσεις με αντικείμενο χρηματική διαφορά, οι οποίες κατά τη στάθμιση που έχει κάνει ο Νομοθέτης, δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση. Οι λεγόμενες ανέκκλητες αποφάσεις των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ρυθμίζονται στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Συγκεκριμένα, στο **άρθρο 92 παρ.2 και 3 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας** ορίζεται ότι «2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.» Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό. Σε περίπτωση αντικειμενικής σώρευσης ένδικων βοηθημάτων, συνάφειας προσβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. Περαιτέρω, «3. Ειδικώς, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση.»

Εξαιρέσεις στον παραπάνω κανόνα των αποφάσεων που δεν υπόκεινται σε έφεση λόγω ποσού θέτει η **παράγραφος 4** του ίδιου άρθρου, όπου ορίζονται τα είδη αποφάσεων που υπόκεινται πάντοτε και ανεξαρτήτως του ύψους του ποσού του αντικειμένου της διαφοράς. Οι εξαιρέσεις αυτές δικαιολογούνται είτε εξαιτίας του λόγου έφεσης που προβάλλεται (περίπτωση α και β) , είτε του αντικειμένου της διαφοράς (περίπτωση γ, δ και ε) .Οι περιπτώσεις αυτές είναι οι εξής:

«4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση:

α) για έλλειψη δικαιοδοσίας ή Αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εξέδωσε την Απόφαση,

β) για μη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεσή του,

γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή,

δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ.

ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις».

Επομένως, κατά τον κανόνα περί ανέκκλητων αποφάσεων και συνοψίζοντας τα όσα προεκτέθηκαν, προκύπτει ότι σε περίπτωση που αντικείμενο της χρηματικής διαφοράς που

κρίνεται με εκκαλούμενη απόφαση δεν υπερβαίνει τα 5000 ευρώ, αυτή είναι ανέκκλητη καθώς και στην περίπτωση που η διαφορά δεν υπερβαίνει τις 3.000 ευρώ και αφορά απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Εν προκειμένω, και καθώς το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό, αυτό ανέρχεται στο ποσό των 352,58 ευρώ (αναλυόμενου σε 36,77 ευρώ για τα έτη 2013 και 2014, σε 34,35 και 2,42 ευρώ για το έτος 2015 και 34,61 ευρώ για καθένα από τα έτη 2016 έως 2022), που αφορά Τέλος Ακίνητης Περιουσίας και στο ποσό των 3.808,07 ευρώ (αναλυόμενου σε 1.297,80 ευρώ για καθένα από τα έτη 2013 και 2014 και σε 1.212,47 ευρώ για το έτος 2015), που αφορά δημοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού, και ως εκ τούτου είναι κάτω του ορίου που θέτει ο ανωτέρω κανόνας. Το ανέκκλητο της αποφάσεως ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. ....»

Υστερα από τα παραπάνω ο Πρόεδρος πρότεινε να μην ασκηθεί έφεση κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 6162/2024 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, (τμήμα Γ' Μονομελές) σύμφωνα με την γνωμοδότηση του δικηγόρου της Νομικής Υπηρεσίας κ. Χρήστου Ματέλλα και κάλεσε την Δημοτική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά.

Η Δημοτική Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της την εισήγηση του Προέδρου της και τις διατάξεις του ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2016/679 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), του Ν. 4624/2019, του Π.Δ. 80/2016 και της αρ. 2/100018/0026/30-12-2016 εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, του Ν. 4555/2018 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του Ν. 4623/2019 και Ν. 5056/2023

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι ομόφωνα

Την μη άσκηση έφεσης κατά της υπ' αριθμ. 6162/2024 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, (τμήμα Γ' Μονομελές) επειδή σύμφωνα και με τη γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση από τον Δήμο Θέρμης ή κάποιο άλλο ένδικο μέσο καθότι η απόφαση είναι ανέκκλητη.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 64/2025

Αφού τελείωσαν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, λύνεται η συνεδρίαση.
Για το παραπάνω θέμα συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως εξής:

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ε Σ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ